

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 20T/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010279
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2023:5823010279.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovanej A. B., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05.09.2023 v Námestove takto

r o z h o d o l :

obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. XXX/XX,

je v i n n á , ž e

dňa 04.03.2023 v čase o 19.20 hod. viedla pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo značky Peugeot 206+, evidenčné číslo C. XXX D., po ceste č. I/59 v Trstenej, v smere od Námestia M. R. Štefánika k Hornooravskej nemocnici s poliklinikou v Trstenej, pri ktorej bola na parkovisku predpísaným spôsobom zastavená a kontrolovaná hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trstená, počas kontroly sa podrobila dychovej skúške na zistenie alkoholu prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A409711, kde dňa 04.03.2023 v čase o 19.25 hod. jej bola nameraná hodnota 0,81 mg/l alkoholu v dychu a dňa 04.03.2023 v čase o 19.44 hod. jej bola opakovanou dychovou skúškou nameraná hodnota 0,80 mg/l alkoholu v dychu,

t e d a

vykonávala v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

t ý m s p á c h a l a

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.,

a z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa §§ 289 ods. 1, 36 písm. l), 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a súčasne podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa §§ 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 7, 36 písm., l), 38 ods. 3 Tr. zák. súd obžalovanej ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd obžalovanej ukladá ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal na obžalovanú dňa 28.07.2023 obžalobu pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Okresný súd Námestovo trestným rozkazom zo dňa 04. augusta 2023 uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. za čo jej uložil podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 18 mesiacov, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokolvek druhu vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov. Voči predmetnému trestnému rozkazu podali v zákonnej lehote prokurátor aj obžalovaná odpor.

Súd následne nariadil hlavné pojednávanie a určil jeho termín na deň 05.09.2023. Na hlavnom pojednávaní sa zúčastnili všetky osoby, ktoré naň boli predvolávané, resp. boli o jeho termíne upovedomené. Súd v zmysle § 255 ods. 3 Tr. por. zisťoval, či strany nechcú medzi sebou uzavrieť dohodu o vine a treste, s čím však prokurátor nesúhlasil, nakoľko odpor obžalovanej smeroval k výške trestu zákazu činnosti, pričom nižší trest, ako bol uložený trestným rozkazom prokurátor neakceptuje.

Po prednesení obžaloby k nej zaujal stanovisko obhajca obžalovanej, ktorý uviedol, že obžalovaná nepopiera spáchanie skutku, priznala sa a úprimne ho oľutovala. Výšku trestu zákazu činnosti však nepovažujú za primeranú. Obžalovaná sa neustále stará o maloletú dcéru, ktorej zdravotný stav je nepriaznivý, o čom súdu predložili listinné dôkazy v rámci návrhov na vykonanie dokazovania a zároveň ešte dnešného dňa súdu aj prokurátorovi predložili ďalšie lekárske správy o zdravotnom stave mal. dcéry obžalovanej. Obžalovaná taktiež chodí denne do práce z Trstenej do Ružomberka, a z toho dôvodu je trest zákazu činnosti pre ňu neprimerane prísny.

Súd po zákonom poučení umožnil obžalovanej urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 Tr. por., na čo obžalovaná vyhlásila, že je vinná, a po jej kladných odpovediach na otázky samosudkyne podľa § 333 ods. 3 Tr. por. súd toto vyhlásenie prijal.

Súd následne vykonal výlučne dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení. V tejto súvislosti prokurátor navrhol vypočuť obžalovanú k jej osobným pomerom a zároveň prečítať listinné dôkazy - evidenčnú kartu vodiča č.l. 58-61, správy č.l. 68-82, výpis z ústrednej evidencie priestupkov č.l. 57 a odpis z registra trestov č.l. 56. Obhajca navrhol vykonať výsluch obžalovanej k jej osobným pomerom a prečítať listinné dôkazy – pracovnú zmluvu, fotografie súvisiace s jej pracovnou činnosťou, potvrdenie o zdravotnom stave jej dcéry a listiny predložené na dnešnom hlavnom pojednávaní.

Z obsahu výpovede obžalovanej vyplýva, že je vydatá už 31 rokov, má 3 deti, z toho dve sú už plnoleté, najmladšia študuje na zdravotnej škole. Pracuje v 365 banke v Ružomberku, kde denne dochádza. Jej príjem zo závislej činnosti predstavuje 800,- eur + odmeny za výkon. V minulosti bola jedenkrát potrestaná, chcela preparkovať vozidlo po oslave, namiesto brzdy však stlačila plyn. Taktiež sa dopustila jedného priestupku za prekročenú rýchlosť, za čo jej bola uložená pokuta 30,- eur. Je jej známy obsah znaleckého posudku, uviedla však, že alkohol nepije, neberie ani žiadne lieky, v minulosti bola liečená na psychiatrii, keďže si chcela siahnuť na život. V tejto situácii jej bola nápomocná iba jej mama, a nezniesla situáciu, kedy ju počas covidu našla odpadnutú, vypila víno a išla za ňou do nemocnice, kde bola kontrolovaná hliadkou PZ. Odvtedy alkohol nepije. Myslí si, že nie je závislá na alkohole. Momentálne dochádza do práce autobusom. Nepnoletá dcéra obžalovanej je sledovaná vo viacerých odborných ambulanciách, a to pre poruchy štítnej žľazy, pre epilepsiu, na kardiológii, má hypermobilné kĺby, čo sa prejavuje napríklad vykĺbením kolena, čo má aj toho času. Na vyšetrenia chodievajú do Trstenej, Dolného Kubína, boli aj na pozorovaní v Tatrách. Dcéra študuje dennou formou v Liptovskom Mikuláši a je na internáte. Toho času je epilepsia už bez liečby a pod kontrolou.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal nasledujúce listinné dôkazy - evidenčnú kartu vodiča, výpis z Ústrednej evidencie priestupkov, odpis z registra trestov, správy z č.l. 68-82, pracovnú zmluvu, fotografie diplomov a ocenení za výbornú prácu č.l. 126-131, fotografie z čl. 132-135, potvrdenie

o zdravotnom stave mal. dcéry obžalovanej, lekárske správy dcéry obžalovanej. Z vykonaných dôkazov vyplynulo že, obžalovaná bola trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/34/2020 zo dňa 08.12.2020 uznaná vinnou z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. c) Tr. zák., za čo jej bol uložený peňažný trest vo výške 350,- eur, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov vo výmere 18 mesiacov. Vzhľadom na vykonanie oboch trestov sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená. Obžalovaná sa dňa 20.12.2022 dopustila priestupku – prekročenie povolenej rýchlosti, za čo jej bola v blokovanom konaní uložená pokuta 30,- eur. Zo správy psychiatrickej ambulancie HONsP Trstená vyplýva, že obžalovaná bola dňa 04.03.2021 vyšetrená za účelom posúdenia zdravotnej spôsobilosti na vedenie motorových vozidiel so záverom – bez známkov závislosti. Zo správy psychiatrickej ambulancie DONsP Dolný Kubín vypláva, že obžalovaná bola dňa 08.07.2021 a 27.12.2022 vyšetrená, diagnostický záver – syndróm závislosti / F10.2/, zmiešaná úzkostná a depresívna porucha /F41.2/. Obžalovaná je vedená v evidencii Sociálnej poisťovne ako platiteľ poisťného. Zo správy A. Trstená vyplýva, že obžalovaná nemá voči mestu podľžnosti a nemá záznam v evidencii priestupkov. Z pracovnej zmluvy uzavretej medzi obžalovanou a 365. Bank, a. s., so sídlom Dvořákovu nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, vyplýva, že obžalovaná je od 01.11.2022 zamestnaná na pozícii klientsky poradca s miestom výkonu práce – Ružomberok. Za plnenie pracovných úloh bola niekoľkokrát ocenená. Z potvrdenia obvodného lekára dcéry obžalovanej, datovanej k roku 2020, vyplýva, že maloletá vyžaduje poskytovanie profesionálnej zdravotnej starostlivosti, ktorej včasnú dostupnosť zabezpečuje prevažne matka za použitia motorového vozidla. Súd ďalej prečítal lekárske, resp. prepúšťacie a ambulantné správy dcéry obžalovanej, prevažne z rokov 2022-2023. Maloletá je sledovaná v imunoalergologickej ambulancii, detskej kardiologickej ambulancii, endokrinologickej ambulancii, v minulosti v neurologickej ambulancii. Dňa 13.04.2023 podstúpila operačný zákrok – akútna artroskopia kolena po úraze.

V záverečnej reči prokurátor uviedol, že pokiaľ ide o druh a výmeru trestu, za správny a spravodlivý považuje trest uložený obžalovanej v zrušenom trestnom rozkaze. Ohľadne výšky trestu zákazu činnosti má za to, že zákonodarca ustanovil tento trest pri opakovanom vedení vozidla pod vplyvom alkoholu za obligatórny, bez možnosti jeho zníženia a teda predstavuje ku § 34 Tr. zák. výnimku, a teda súd musí ukladať trest v hornej polovici trestnej sadzby. Čo sa týka ochranného liečenia, zo záverov znaleckého posudku je zrejmé, že znalec vychádzal aj zo zdravotnej dokumentácie, aj zo samotného vyšetrenia obžalovanej. Znalkyňa posúdila závislosť obžalovanej na požívaní alkoholických nápojov, a teda jazda pod vplyvom alkoholických nápojov nebola náhodným vybočením z bežného spôsobu jej života, ale bola vyvrcholením stavu obžalovanej po dlhšiu dobu, kedy nadmerne požívala alkoholické nápoje, čo vyvrcholilo spáchaním trestného činu. Navrhuje preto uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že obžalovaná priznala vinu a skutok úprimne oľutovala, pričom poukázal na jej osobné pomery, vzhľadom ku ktorým uloženie navrhovaného trestu zákazu činnosti považuje za neprimerane prísny. Túto neprimeranosť odôvodnil potrebou osobnej starostlivosti o dcéru obžalovanej, ktorá má dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a taktiež denným dochádzaním obžalovanej za prácou do Ružomberka. Navrhol, aby jej bol uložený trest zákazu činnosti v čo najnižšej výške. Ku samotnému skutku má za to, že nešlo o kulmináciu dlhodobého požívania alkoholických nápojov, ale o náhodné vybočenie z rámca správania obžalovanej, kedy mala obavu o život a zdravie svojej matky, ktorej išla zaniešať lieky. Obžalovaná v záverečnej reči svoj skutok úprimne oľutovala a verí, že sa v budúcnosti už nič také nestane.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa § 257 ods. 8 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného podľa odseku 5 prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná, a vykoná dôkazy súvisiace s nepriznaným skutkom, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. To nevylučuje možnosť výsluchu obžalovaného o účasti inej osoby na žalovanej trestnej činnosti.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. por., súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu. v

Podľa § 284 ods. 1 Tr. por., ak nebude vec vrátená prokurátorovi na došetrenie podľa § 279, postúpená podľa § 280 ods. 1 alebo 2, ak nedôjde k zastaveniu trestného stíhania podľa § 281 alebo § 282 ods. 3, k podmienenému zastaveniu trestného stíhania podľa § 282 ods. 1 alebo 2 alebo k jeho prerušeniu podľa § 283, rozhodne súd rozsudkom, či sa obžalovaný uznáva za vinného alebo či sa spod obžaloby oslobodzuje.

Vzhľadom na obsah podanej obžaloby a s prihliadnutím na vyjadrenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd v zmysle § 284 ods. 1 Tr. por. rozhodol tak, že uznal obžalovanú vinnou zo spáchania prečinu „Ohrozenia pod vplyvom návykovej látky“ podľa § 289 ods. 1 Tr. zák..

Pokiaľ ide o výrok(y) o treste, súd pri ich ukladaní vychádzal zo zásad uvedených v § 34, Tr. zák. a ďalších jeho ustanovení. v

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák., páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 prvá veta Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., súd môže podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zák., trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Podľa § 61 ods. 7 Tr. zák., na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv zahladenie odsúdenia.

Súd úvodom v súvislosti s druhom uloženého trestu konštatuje, že iný trest, ako trest odňatia slobody, by nebol spôsobilý zabezpečiť naplnenie účelu trestu tak, ako to vyžaduje §34 ods. 1 Tr. zák.. Vzhľadom k tomu, že nejde o prvý exces obžalovanej súvisiaci s vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, resp. obžalovanej je podľa názoru súdu spôsobilý zabezpečiť iba trest odňatia slobody. Pri určovaní výšky trestu súd vychádzal z existencie jednej poľahčujúcej okolnosti – priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimne oľutovanie, čím ex lege došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, t. j. na trestnú sadzbu 0 až 8 mesiacov. Za primeranú, spravodlivú a súčasne zákonnú výšku trestu súd v danom prípade považoval výmeru 6 mesiacov. Súčasne si je však súd vedomý súčasných penologických prístupov k použitiu nepodmienečného trestu odňatia slobody ako prostriedku ultima ratio. Okolnosti prejednávanej veci, najmä osoba obžalovanej, prostredie v ktorom žije a pracuje, viedli súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu nie je nevyhnutné na obžalovanú pôsobiť pozbavením jej osobnej slobody v podobe nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd preto výkon trestu odňatia slobody podmienečne odložil, obžalovanej dal druhú šancu ukázať celej spoločnosti, že spáchanie inkriminovaného činu bolo naozaj len jej ojedinelým skratom, a za týmto účelom jej určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

Súd obžalovanej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, keďže už zo samotného skutku vyplýva splnenie podmienky na uloženie tohto trestu a síce, obžalovaná sa dopustila trestného činu práve v súvislosti s touto činnosťou (vedenie motorového vozidla pod vplyvom návykovej látky). Hoci uloženie trestu zákazu činnosti je fakultatívne, v súdnej praxi je pri tomto trestnom čine jeho uloženie pravidlom, keďže je v zásade potrebné na dosiahnutie účelu trestu. Predovšetkým ochrana spoločnosti je tým dôvodom, pre ktorý sa súd rozhodol obžalovanej uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Zabránenie v činnosti, ktorou sa odsúdená opakovane dopustila trestného činu, čím ohrozila záujem na ochrane života, zdravia či majetku, je podľa názoru súdu spôsobilým prostriedkom k ochrane spoločnosti. Pokiaľ ide o výšku trestu, súd na tomto mieste poukazuje na jednu z elementárnych zásad ukladania trestov, a síce zásada zákonnosti trestu, ktorá má aj svoje ústavné zakotvenie, a to v článku 50 ods. 6 Ústavy SR. Podstata tejto zásady spočíva v tom, že len (trestný) zákon stanovuje, aký druh trestu, v akej výmere a za akých podmienok môže súd páchatel'ovi trestného činu uložiť. Súd je pri ukladaní trestu viazaný ustanoveniami trestného zákona (článok 2 ods. 2 Ústavy SR), pričom tieto ustanovenia majú spravidla tzv. kogentný charakter, to znamená, že sa od nich súd nemôže odchyliť. Takýto charakter má aj vyššie citované ustanovenie § 61 ods. 3 Tr. zák..

Predmetné ustanovenie sa týka situácie, kedy súd ukladá trest zákazu činnosti za skutok, ktorého sa obžalovaný(á) dopustil(a) už v rámci tzv. recidívy v trestnoprávnom zmysle. Dané ustanovenie naráža na prípad špeciálnej recidívy, kedy sa páchatel' po právoplatnom odsúdení znova dopustil rovnakého trestného činu, v tomto prípade trestného činu podľa § 289 Tr. zák.. Je pritom bez právneho významu, či sa za skoršie rozhodnutie na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Zahladenie odsúdenia nemôže v tomto zmysle negovať objektívnu pravdu, a síce že obžalovaná už raz viedla motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Cieľom uvedeného ustanovenia je odradiť, resp. prísnejšie postihnúť páchatel'ov, ktorý si opakovane po tom, čo už bol za trestný čin podľa § 289 Tr. zák. právoplatne odsúdený, sadli za volant pod vplyvom návykovej látky. V takom prípade, ak sa súd rozhodne uložiť trest zákazu činnosti, musí obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby 1 až 10 rokov. Dolná hranica trestnej sadzby sa preto ex lege zvyšuje z jedného roka na 5 rokov 6 mesiacov a 1 deň (minimálne). Súd považoval za primeraný a spravodlivý trest zákazu činnosti vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov, a to aj s poukazom na to, že obžalovaná sa rovnakého skutku dopustila ani nie rok po tom, čo jej bol „vrátený vodičský preukaz“ z dôvodu vykonania trestu zákazu činnosti, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 4T/34/2020. Obžalovanú svoje predošlé

protiprávne konanie zjavne neodradilo od toho, aby sa rovnakého skutku dopustila opätovne. Z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie je preto podľa názoru súdu nevyhnutné na obžalovanú pôsobiť trestom zákazu činnosti, pričom výška trestu bola značne determinovaná znením zákona, od ktorého sa súd v podmienkach prejednávanej veci nemohol odchyliť. Nižší trest by bolo hypoteticky možné obžalovanej uložiť iba za podmienok mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. Žiadne okolnosti mimoriadneho charakteru však súd v prejednávanej trestnej veci nezistil, a už len vzhľadom na recidívu obžalovanej takáto možnosť ani neprichádza do úvahy.

V súvislosti s obhajobou obžalovanej ohľadom potreby starostlivosti o jej maloletú dcéru súd uvádza, že nerozporuje tvrdenia obžalovanej, že jej maloletá dcéra vyžaduje kontinuálnu zdravotnú starostlivosť poskytovanú v rôznych špecializovaných ambulanciách. Jej zdravotný stav však nie je takého charakteru, že by jej musela byť poskytovaná sústavná zdravotná starostlivosť na dennej, eventuálne týždennej báze. To potvrdzuje aj skutočnosť, že dcéra obžalovanej študuje mimo svojho bydliska, je ubytovaná na internáte, nie je teda odkázaná na celodennú starostlivosť obžalovanej, resp. nevyžaduje zvýšenú potrebu prepravy motorovým vozidlom. Aj zo samotných lekárskejších správ vyplýva, že kontrolné vyšetrenia máva dcéra obžalovanej rádovo až po niekoľkých mesiacoch od návštevy ambulancie. Súdu taktiež neuniklo pozornosti, že dcéra obžalovanej o niekoľko mesiacov dosiahne plnú spôsobilosť na právne úkony, v dôsledku čoho nebude potrebná ani osobná účasť a súhlas obžalovanej ako zákonnej zástupkyňi maloletej s poskytnutím zdravotnej starostlivosti. Súčasne je súd názoru, že plnoletá osoba, ktorá netrpí žiadnou takou chorobou, ktorá by ju odkazovala na opateru inej osoby, je schopná samostatne sa dopraviť, resp. zabezpečiť si dopravu na vyšetrenie k lekárovi. Súdu neuniklo ani to, že väčšia časť lekárskejších vyšetrení sa v zmysle lekárskejších správ predložených na hlavnom pojednávaní konali v čase, kedy obžalovaná vykonávala trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá (od 08.12.2020 do 08.06.2022), ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/34/2020. Z toho vyplýva, že dcére obžalovanej bola poskytnutá zdravotná starostlivosť, resp. sa dopravila k lekárovi aj napriek tomu, že obžalovaná nemohla viesť motorové vozidlo. Neplatí preto tvrdenie obžalovanej, že jej dcéra je na ňu odkázaná čo do potreby prepravy k lekárovi. Pokiaľ ide o potrebu dochádzania obžalovanej do a z práce, táto skutočnosť nie je pre uložený trest relevantná, nakoľko individuálne potreby, lepšie povedané pohodlnosť obžalovanej nie je a ani nemôže byť nadradená vyššiemu verejnému záujmu na ochrane spoločnosti. Ochrana spoločnosti je realizovaná práve prostredníctvom trestu (zákazu činnosti), ktorým sa má obžalovanej zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Súd záverom zdôrazňuje, že diskomfort spojený s autobusovou prepravou je dôležitým prvkom v náprave obžalovanej k tomu, aby do budúcnosti viedla riadny život a vyhýbala sa (aj za pomoci odbornej pomoci) konaniu, ktorým ohrozuje nie len seba, ale predovšetkým svoje okolie. Iba trest v uloženej výške je podľa názoru súdu spôsobilý odradiť obžalovanú od opätovného spáchania trestného činu. Uložený trest súčasne rešpektuje zásadu personalit trestu tak, aby trest postihoval v prevažnej miere iba samotného páchatel'a (obžalovanú) s čo možno najmenším vplyvom na jeho (jej) rodinu.

Podľa § 35 ods. 5 prvá veta Tr. zák., pri ukladaní ochranných opatrení sa súd neriadi zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti, pričom prihliada aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a alebo inej osoby.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., súd môže ochranné liečenie uložiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Pokiaľ ide o výrok o ochrannom opatrení, súd pri jeho ukladaní vychádzal zo zásad uvedených v § 35 Tr. zák. a ďalších jeho ustanovení, pričom rozhodujúcim pre jeho uloženie považoval obsah znaleckého posudku č. 129/2023, v ktorej znalkyňa jednoznačne konštatovala u obžalovanej syndróm závislosti od alkoholu v II.-III. štádiu. Rovnaký diagnostický záver uviedla aj lekárka psychiatrickej ambulancie DONsP Dolný Kubín v roku 2022. Znalkyňa obžalovanej navrhla uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, s čím sa súd stotožnil. Obžalovaná zjavne potrebuje odbornú pomoc, čo pri jej absencii môže mať a v minulosti aj malo za následok spáchanie trestného činu, a teda ohrozenie či poruchu najdôležitejších spoločenských záujmov a hodnôt. Súd preto obžalovanej uložil ochranné protialkoholické liečenie, ktoré bude vykonávať ambulantnou formou.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a na základe citovaných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

vykonávala v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

Poučenie:

Proti výroku o vine odvolanie nie je prípustné. (§ 307 ods. 1 písm. b) Tr. por.).

Proti ostatným výrokom je odvolanie prípustné, a možno ho podať na Okresnom súde Námestovo v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.